Է· ՏԱՐԻ 1979 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՑՈՑ 11 ՆԱԽԱՍԱՐԴ 4383 — Հ·Տ· 21 ՕԳՈՍՏՈՍ 1890 — Ն·Տ· 2 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1890 — ՀԻՃՐ· 17 ՄՈՒՀԱՐՐԷՄ 1308 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ԸՆԴ ՈՐ ՏԵՂ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ԿԸՑԱԾ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
«ԱՐԵՒԵԼՔ» ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան-Խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար 3 ամսեայ դրամագլուխ արձակ	160
» » կիսամսեայ » »	80
» » շաբաթական » »	40
Գաւառաց » » »	200
» » կիսամսեայ » »	100
Օտար երկիրներ տարեկան գնով	56
» » կիսամսեայ »	28

Թուրք չկեանք յղացեալ համարս Տնօրէնութեան վերյ ե
խմբագրութեան գրկուած նամակ կամ գրութիւն ետ չ ընդունիր

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ· ՊՈԼԻՍ, 21 ՕԳՈՍՏՈՍ, 1890

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՊԱՀՔԱՆԵԱՆ ԻՐԵՐ ԵՒ ԶՐՈՑՑՆԵՐ

ՊՈՒԼԿԱՐԻԱ·—ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ·—ՍԵՐԲԻԱ·—ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԵՒ ՅԵՂԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐ·—ՊՈՒԼԿԱՐ ԵՎԻՍԿՈՊՈՍ

Պուլկարաց, Հելլենաց և Սերպաց միջեւ յարաբերութիւնք անախորժ վիճակ մ'ունին։ Ի դէպ եւ կ'ենթէ պալքանեան դաշնակցութեան մը գաղափարը։ Պ· Սթամպուլով ռուսական ոտնձգութեան դիմադրելով իրեն համախիտ գտաւ զինուժախա, և Սոֆիայի ու Պուքրէշի միջեւ սիրալիր յարաբերութիւնք հաստատեցան։ Բայց պուլկարական քաղաքականութիւնը գլխովին ներկակ արդիւնք ունեցաւ ի Ծուներատան և ի Սերպիա։ Մակեդոնացի Պուլկարաց եպիսկոպոսական խնդրոյն Ծուներաց ընդդիմութիւնը դարմանալի չէր այնքան։ Քանի-երեսուն տարիէ հետէ ի Մակեդոնիա պայքար մը տեղի կ'ունենար յոյն և պուլկար տարերց միջեւ։ Բայց զարմանալի է որ մակեդոնացի Պուլկարաց խընդիրքը նոյնքան դժգոհութիւն պատճառեց Պելկրատի օրչափ Աթէնքի մէջ։ Ցարդ կը կարծուէր թէ Սերպիոյ իրենց եղբայրները և ազգակիցները կը գտնեն ի Հին Սերպիա, ի Պոսնա-Հերսեկ, ի Չեռնակորա, ի Խրուաթիա և Դալմատիա միայն։ Այս երկրաց մէջ սերպ լեզուն ժողովրդեան ստուար մեծամասնութեան լեզուն է, գաւառային աննշան դանդաղութեամբք։ Բայց հիմա կ'երեւի թէ Սերպիոյ իրենց ազգակից կը համարին նաեւ Մակեդոնիոյ Սլաւներն, որք իրենք զիրենք պուլկար կը յորջորջեն, կ'ըսեն թէ անյիշատակ ժամանակներէ հետէ իրենք զիրենք պուլկար գիտեն, և իրենց պուլկարական զգացման ապացոյցներն ալ տուին վերջերս։ Սերպիոյ և Պուլկարիոյ պատերազմին մէջ բնաւ համակրանք չեն ցուցած Սերպերուն։ Իսկ Պուլկարիոյ հետ սերտ յարաբերութիւններ տածած են միշտ։ Իրենց պուլկար հպիսկոպոսաց անուանումն հայցեցին կայս· Կառավարութիւնէն՝ իրենց պուլկար ազգութեան մէջ ապրելու և մեռնելու բաղձանքովն Իրենց զաւակներուն պուլկարական կրթութիւնը տալուն, հակառակ հզօր ճգանց յոյն կղերին և կրթական մարմնոց, որք զիրենք յունացնել կ'աշխատին։ Եւ ի վեր քան զամենայն, այս Պուլկարաց մէջէն կամաւորներու լեգէոն մը կազմուեցաւ, որ ինչեալ պատերազմին մէջ Սերպիոյ դէմ օգնեց Պուլկարիոյ։ Սերպք կ'ըսեն թէ այս ամէն իրողութիւնք պուլկարական էջէյնթսիա հետեւանք են, որոյ դէմ ապաքէն կը բողոքեն իրենք ալ։ բայց ինչ որ լինի պատճառն, իրողութիւնը կայ և կը մնայ։ Անցեալին մէջ ինչ որ եղած լինին, այս մակեդոնացի Սլաւք ներկային մէջ պուլկար են զգացմամբ և նոյն իսկ լեզուաւ։

Պուլկարք կ'ըսեն Աէպպոյին հետ։ «Մեր սերպ եղբարք դիւթագրգիռ ժողովուրդ մ'են, եռանդուն երեւակայութեամբ օժտեալ, և չատ կը սիրեն հռետորական ձեւեր։ Բայց իրենց պատառնացածին չափ վարպետ և վառնգաւոր մարդիկ չեն։ Իրենց հայրենասիրութիւն դիւրաբորբոք բնութիւն ունի, որով յարձակողական պատերազմի մը կրնան մղուիլ պէտք եղած պատրաստութիւնները չկատարած և հատանական արդիւնքները լաւ չհաշուած։ Բայց այնքան հաստատամիտ և համբերող չեն որ տարիներով հակառակ ամէն գժուարութեանց, հակառակ ամէն յուսաւիրհամանց՝ աշխատին և մտքաւոն մեծ գաղափարի մը իրագործման համար։ Որովհետեւ Մակեդոնիոյ Պուլկարք Պելկրատի մէջ արտասանեալ կարգ մը բանախօսութեանց ոյժով Սերպերու չեն կրնար ալարկոտուիլ, այն կողմէ վախնալու բան մը չունինք»։

Պելկրատի առենաբանից խօսքերէն կ'երեւի թէ իրենք ո'չ այնքան Մակեդոնիոյ Սլաւներուն կը համակրին օրքան կը նախանձին Պուլկարիոյ քաղաքական ընթացքին, նորոգելով նոյն զգացումն յորմէ թելադրեալ 1885ին յարձակեցան Պուլկարիոյ վրայ։ Սերպերուն այս հակապուլկար զգացմանց գառնութիւնն իւր պատճառն ունի։ Պուլկարիա զոր իրենք բանի տեղ չէին դներ՝ քիչ քիչ կոկիկ բան մ'եղաւ, պետութեանց կարգ անցաւ, իւր վրայ նպաստաւոր կերպիւ խօսիլ սուաւ, մինչ իրենք ակնկալուած յառաջդիմութիւնը չըրին։ Ի հաշիւ չառնելով Չեռնակորայի մանրիկ իշխանապետութիւնը, Սերպք հարաւային ոյաւ ազգութեանց մէջ առաջինն եղան ինքնուրոյն դիրք ձեռք բերող։ Կը յուսային թէ երբ ուրիշ հարաւային Սլաւք եւս տէր լինէին իրենց ճակատագրին, իրենք (Սերպք) առաջնութիւն պիտի ունենային նոցա վրայ։ Երբ 1875ին Հերսէգի գեղքերը ծագեցան, Սերպք պատեհ առիթ մը կարծեցին։ բայց այն երկուց գառնացց վարչութիւնն Աւստրիոյ թողուեցաւ։ Սերպք հարկադրեցան իրենց ուշադրութիւնն այլուր դարձնել։ Զօր· Չերնայեվի տնօրինութեան տակ և օգնութեամբ ռուս կամաւորաց, յուսացին յաղթական արշաւանք մ'ընել, Բայց հազիւ թէ սահմանագլխէն ադին ոտք կոխեցին, օմանեան բանակը չարաչար յաղթեց իրենց, եւս մը դեց, և քիչ մնաց Պելկրատ պիտի տիրէր, Եթէ Ռուսիոյ կայսր միջնորդութիւնը չազատեր Սերպերը։ Սոքա չատ մարդ և չատ դրամ կորուսին, բայց ժամանակի մը հող չվատկեցան, և իրենց զինուորական համբաւ ծանրացաւ ազատեցաւ։ Վերջին պատերազմին մէջ նոր պատհութիւն մը յուսացին դանել։ Բայց երբ հաշուոց ընդհանուր կարգադրութիւն եղաւ, Սերպերուն բաշխանք ի դերեւ ելան։ Ռուսիա Պուլկարիոյ գան Սերպիոյ մեծնալուն փափաք ցուցուց, այնպէս որ հարաւային Սլաւաց մէջ առաջնութիւնը դէթ մասամբ կ'անցնէր Պուլկարաց, զոր Սերպք ստորին ցեղ մը կը համարէին, բիրտ, կոշտ, պատմական դեր մը կատարելու անկարող, բայց եթէ Սերպիոյ ստորագրաս Յնալով։ Պելկինի վեհաժողովը քիչ մը սփոփեց Սերպերը, զեղչելով Ռուսիոյ ծրագրած ընդարձակ Պուլկարիան, և նեղլի և փիրոթի պուլկարաբնակ գաւառները Սերպիոյ թողով։ Բայց Սերպիա անհամբեր էր վրէժ լուծել իւր բախտաւոր հակառակորդէն։ Առիթն եկաւ 1885ին, երբ Արեւելեան Ռումելիի և Պուլկարիոյ միաւթիւնը ծանուցուեցաւ։ Ալէքսանդր իշխան իւր զօրքերը կը համախմբէր յԱրեւելեան Ռումելի, անպատասխան թողով զՊուլկարիա։ Պատերազմի յայտարարութիւնը տակաւին պուլկար կառավարութեան չհասած, սերպ զօրքը սահմանագլխէն անցան, և փութոյ պնդութեամբ Սոֆիայի վրայ եկաւ քալէին։ Սերպք անհնար կը համարէին որ Պուլկարք ի դէպ ժամու զօրք հասցնէին Արեւելեան Ռումելիէն և ազատէին իրենց մայրաքաղաքը։ Սերպերուն նպատակն էր Սերպիոյ հետ միացնել Սոֆիայի գաւառը մինչեւ Իսքեր, և հարկադրել Պուլկարները որ Մակեդոնիայէն ուզելի հետ տեղ մ'ընտրեն իրենց մայրաքաղաքը։ Բայց անկարելին կատարելի եղաւ։ Պուլկար զօրքերը վազեցին եկան Արեւելեան Ռումելիէն, վճռական ճակատամարտը մղուեցաւ ի Սլիվնիցա, Սերպք եա մղուեցան իրենց երկիրն, և երկրորդ անգամ լինելով Սերպիա օտար գրաւումէ ազատեցաւ։ Տնորհիւ Մեծ Տէրութեանց միջոց վերջնագրոյն, — այս անգամ Աւստրիոյ պաշտպանութիւնը վայելելով։ Սերպք փոխանակ իրենց երկիրն ընդարձակելու, չատացան նոր արատ մը կրել տալով իրենց զինուորական պատուոյն։ Հիմակ հիւսիսէն և արեւմուտքէն Աւստրիա պատուար քաշած է իրենց դէմ, և արեւելքէն իրենց դէմ կը կանգնի Պուլկարիա։ Անդին կը մնար Մակեդոնիա, բայց հոգ ալ այն նուաստ Պուլկարները դպրոցներ կը բանան, եկեղեցական և աշխարհական ծաւալում կ'ընեն, Սլաւներուն բարեկամութիւն կը ցուցնեն, իմ բան՝ Սերպերուն բան չեն թողուր։ Կարելի՞ է միթէ որ սերպ դիւրաբորբոք հայրենասէրք այսչափ ձախողութեանց համակրելին առանց բողոքանաց։

Բայց այս վիճակ վտանգաւոր է։ Սերպք այսպէս չարունակ դրգռելով Պուլկարաց դէմ, օր մ'ալ սերպերպուլկար նոր պատերազմ մը գիտելու կրնանք հարկադրուիլ։ Արդէն կ'ըսուի թէ Սերպք պատրաստութիւնները կը կատարեն, և սահմանաց վրայ ամրութիւնները կը չինեն։ Պուլկար կառավարութիւնն հարկ կը համարի աչալուրջ հսկել, և զինուորական դիրքը զօրացնելէ զատ, իւր քաղաքական դիրքն եւս զօրացնելու իմաստութիւն ցոյց կուտայ, հետամուտ լինելով մտերմական յարաբերութեանց հաստատման դերիչխան Պետութեան՝ Օսմ· Տէրութեան հետ։ Այս իրողութիւն, զոր միջազգային քաղաքականութեան իրրեւ ամենէն չահեկան երեւոյթներէն մին կը նշանակէինք անցեալ օր, նոր ապացոյց մ'է Պուլկարաց քաղաքական ժիժագործ ճարտարութեան և խնամատարութեան, որով չեն խնայիր ո'չ մէկ միջոց իրենց ազգային ու քաղաքական դիրքն ապահովելու և ամրացնելու համար, տակաւ պատրաստելով պուլկարական խնդրոյն վերջնական կարգադրութիւնը։

Ի ԿԱՒԿԱՍԻԱ

Փեթերսպուրկէ կը ծանուցուի թէ Զարն հրամայած է յանձնաժողովոյ մը կազմութիւնը՝ Կաւկասիոյ մէջ մուծանելի կարգ մը բարենորոգումներ ծրագրելու համար։ Կաւկասիոյ կառավարչին պիտի տրուի ընդարձակագոյն իշխանութիւն, որուն հաւասար իշխանութիւն վարչական կուսակալն ևեթ կը վայելէ կայսրութեան բոլոր կուսակալութեանց մէջ։ Կաւկասիոյ մասին մտադրուած բարենորոգմանց մին պիտի լինի դիւրացնել տեղւոյն մահմետական ժողովրդեան ընդունելութիւնը կառավարական ստորադասութեան։ Նաեւ պիտի դիւրացուի ռուս կարեւոր դաւթականութեանց հաստատումն ի Կաւկասիա, մանաւանդ յԱնդրկաւկասիա, այսինքն՝ վրաց և Հայոց բնակած նահանգներուն կողմը։

ՎԻԼՀԵԼՄ ԿԱՅՍՐ Ի ՌՈՒՄԻՆ

Ի Նարվա ռուս բանակին մարզանաց վերջին օրը եղական դէպք մը տեղի ունեցաւ։ Վիլհելմ Բ· կայսր, որ ի գլուխ իւր Վիլհորկեան գնդին կը մասնակցեր ռազմավարժութեան, իւր դէմն ունէր Հիւսար հեծելագունդ մը և երկու հրետանեաց ձիաւոր թնդանօթաձիգ զօրքը։ Գերման կայսրը գաղափար կը յղանայ իւր զօրքէն անհամեմատ բազմաթիւ այդ հակառակորդ զօրքը ճգնելու և անոնց մէջէն իրեն ճամբայ բանալու։ Կը յարձակի, բայց ո'չ միայն չի յաջողիր այլ և... «գերի կ'ինայ»։ Զարն անմիջապէս իւր հետեւորդաց կարգը կ'անցունէ այս «գերին»։ Այս ձեռնարկութեան արտասովոր յանդգնութիւնն և ձախող ելքը խորին ապաւորութիւն կ'ընեն ներկայ անձանց վրայ, թէ՛ զինուորական տեսակէտով և թէ իբրեւ յայտարարութիւն վերնայ անձին վրայ։ Թէ՛ զինուորական տեսակէտով և թէ իբրեւ յայտարարութեան։ Մի քանի ժամերէն երկօրինակ եր ի իրենց հետեւորդք Մոլտքովցի կայսրին պարտիզին մէջ կը գըտնուէին։ Վիլհելմ Բ· կը չորչադաչէր անհանգարտ քայլով։ Մէկ անգամ միայն կանգ կ'առնու քանի մը վրանսերէն բառեր ըսելու ներկայ սիրնայց միոյն, բայց ուրիշ խօսակցութեանց չի խառնուիր, և ո'չ ոք իրեն խօսք կ'ուղղէ։

Ուրիշ տեղեկութեան մը նայելով, այս ռուսական ռազմափորձերու միջոցին զանազան արիածք պատահեր են։ Մանաւանդ տասն զինուորներ կը մեռնին՝ ի Լուկա նետերով կազմեալ կամարջ մը օգն հանելու միջոցին, որ այս ռազմափորձերու կարգին մէջ կատարելի գործողութիւն մ'էր։

ՎԱԹՐԼՈՑԻ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Պրուսել քաղաքն իւր դերեզմանատները վակել օրչափ լինելով, Պելժիոյ անգլիական գաղթականութիւնն յԱվեռա գեղին մը գնած եր հոն փոխադրելու համար վաթերլոյի ճակատամարտին մէջ ինկած անգլիացի սպայից և զինուորաց ոսկերոտիքը։ Փոխադրութիւն կատարեցաւ, և այն ոսկերտիքն ամփոփող դամբարանին վրայ հոյակապ յիշատակարան մը կառուցուեցաւ, որու բացումը մեծ հանդիսիս տեղի ունեցաւ անցեալ չաբթաթն։ Բելճիքիի դուքսն, սպարապետ բրիտանեան բանակի և հօրեղբօրորդի Թագուհուն, Անգլիոյ գեսպան Լորտ Վիվիան և բազմաթիւ երեւելիք ներկայ եղին։ Լորտ Վիվիան սա կարեւոր յայտարարութիւնն ըրաւ։ «Այս յիշատակարանը կառուցանելով ուրիշ նպատակ չունեցանք բայց եթէ ի վաթերլո ինկած անգլիացի զօրականաց յիշատակն անկորուստ պահել ի նոյն ազգային երախտագիտութեան։ Չունեցանք ուրիշ նպատակ մը, որ արդէն անհամաձայն պիտի լինէր սիրալիր զգացմանց զոր կը տածենք այն մեծ ազգին (Ֆրանսայի) նկատմամբ որուն հետ 75 տարիէ հետէ (Վաթերլոյի պատերազմին ի վեր) խաղաղ և բարեկամական յարաբերութիւնները կը տեւեն, որոց չնորհիւ Ընդհատ է անցեալ պատերազմց յիշատակը։»

Ի ՀԵԼԼԻԿՈԼԱՆԴ

Հելլիկոլանտ կղզւոյն Գերմանիոյ Թագուհան պաշտօնական գործողութեան կատարումէն հազիւ մէկ ժամ եռքը ծնաւ «Հելլիկոլանդցի առաջին զինուորն գերման բանակին»· որովհետեւ, ինչպէս յայտնի է, կղզւոյն բնակիչք Թէեւ վերթ են զինուորական ծառայութենէ, բայց կղզւոյն Գերմանիոյ անցնելէն ետքը ծնած Հելլիկոլանդցիք ենթակայ այս ծառայութեան գերման բանակին մէջ։ Այս նորածին զինուոր աղքատ կոշկակարի մը զաւակն է, նոյն պահուն Հելլիկոլանտ գտնուող բազմաթիւ այցելուաց մէջ, յորս բազմաթիւ Պելգիկացիք, անվիջապէս հանգանակութիւն բացուեցաւ ի նպաստ նորածին զինուորն և իւր ծնողաց, և արեւը մարը չմտած, կլորիկ գումար մը նուիրուեցաւ նորածին մանկան հօր, որ այս բարեբաստութեան—կամ չարաբաստութեան—մէջ կրցաւ օրհնել գերմանական գրաւումը։

ՄԵՌԵԼՈՑ ՏՕՆՆ Ի ՌՈՒՍԻԱ

Ս· Պատուածածնայ տօնին մեռելոց օրն, ինչպէս ուրիշ մեռելոց օրեր, Ռուսաց, Արեւելեան եկեղեցւոյ ուրիշ անդամից նման, սովոր են ուսելիքներով ուխտի երթալ գերեզմանատուներ, ուր կ'ուտեն և կը խմեն մինչեւ երեկոյ, օրհնելով հանգուցեալ իրենց հանգուցեալ ծնողաց, պարագային և ազգականաց յիշատակն։ Այս անգամ այս սովորութիւն ի վերնա ազնտելի եղած մ'ունենացաւ։ Ստուար բազմութիւն մը հաւաքուած եր տեղւոյն դերեզմանատան մէջ, բայց հազիւ թէ բազմութիւնն հեռացաւ, գերեզմանատունը կրակ առաւ։ Խոտերը սաստիկ չորցած էին, և կ'երեւի թէ տաք գըլուխ ուխտաւորներն ալ անզգուշութեամբ կրակ ձգած էին։ Այս տօնական առթիւ մեծ քանակութեամբ բերուած փայտեայ խաչեր ու պսակներ ճարակ տուին հրդեհին, որ ամբողջ գերեզմանատունը ծածկեց խոհոն։ Եկեղեցին ազատեցաւ, բայց քահանային բնակարանն այրեցաւ, գերեզմանատունն ալ անհուն մոխրակոյտ մը դարձաւ։

—✕ 18 ✕—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԷՄԻԼ ՌԻՇՊՈՒՒ

ԽԵԼԱԳԱՐԸ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ԱՆԿՈՒՄԸ

—Ի՞նչ է այդ սիրուն երիտասարդին անունը, հարցուց կոմսն յօնքը պատեւելով։

—Սանդաքի դերակոմս։

Պ· տը Լաւէռի դէմքը մթագնեցաւ։ Ոտքի եղաւ, իբր թէ զսպանակէ մը մղուած ըլլար, նայուածքին մէջ մթին չողերով։

—Ի՞նքը, ի՛նքը, գոչեց բարկութենէն դողդոջ ձայնով մը։

Մարքիզուհին, չուարած, անոր երեսը կը նայէր։

—Ըսել է դուք կը ճանչնա՞ք Պ· տը Սանդաքը, հարցուց։

—Այո՛, այո՛, կը ճանչնամ։

—Եւ կ'երեւի թէ բնաւ չես սիրեր զայն։

—Չեմ գիտեր թէ այսօր ի՞նչ եղած է, բայց իմ գիտցածս, դեռ քանի մը տարի առաջ, անպիտանին մէկն էր։

—Ո՛հ։

—Տիկին մարքիզուհի, յարեց կոմսը կատաղի ձայնով մը, անուն մը կը փընտռէի, և դուք յայտնեցիք ինձ այդ անունը, այո՛, ինքն է։ Ո՛հ, դժբաղդ կին, այս կերպով իր վատութիւնն և իմ կրած ամօթս աւելի սաստիկ կըլլան։ Եւ աղջիկս առեւանգեց այդ մարդո՞ւն տանելու համար։ Ո՛հ, ։ ։ ։ ո՛հ ։ ։ ։ ո՛հ ։ ։ ։

Կոկորդին մէջ հեծկլտանքի նման բան մը ելաւ, և կոմսը ծանր կերպով ինկաւ իւր աթոռին վրայ։

Թ

ԻՆՔՆ Ի

Լաւէռի կոմսն յուսահատ, ընկճուած կ'երեւէր։

—Բարեկամս, ըսաւ տիկին տէ Մօնբէռէ, գոցէ քիչ մը աճապարեցիք Պ· տը Սանդաքը ամբաստանելով։

—Ոչ, պատասխանեց կոմսը, պիտի տեսնէք թէ չեմ սխալիր։

—Սակայն ձեր ըրածը պարզապէս են-թադրութիւն մըն է։

Այս մարդն ամէն բան ընելու կարող է։

—Ուրեմն ո՞ւմ ունիք իրեն դէմ։

Կոմսը գլխու արհամարհոտ չարժում մը ունեցաւ։

—Մարդս չի կրնար ոմ պահել մէկուն դէմ զոր ներողանդամէս կ'արհամարհէ։

—Գոցէ հին տեղւոյթիւն մը ունեցած։

—Այո՛։

—Ի՞նչ ըրած է ձեզ։

—Ինծի, գրեթէ ոչինչ։ այդ եղածը բանի տեղ չեմ դներ, սակայն ուրիշ խընդիրներ կան։

—Իրա՞ւ։

—Ներեցէք որ ձեզմէ ծածկեմ այդ տխուր պատմութիւնը։ Կը ափսոսամ այդ մարդուն կարգ մը վարքագրութեանցը վրայ խօսելէ։ Սակայն ըսեմ ձեզ թէ այդ մարդն իբր իմ մահացու թշնամիս կը նկատեմ։

—Անշուշտ դուք ինձմէ լաւ կը ճանչնաք զայն, ըսաւ մարքիզուհին։ Դեռ երեսուն տարեկան չկայ։ եթէ հիմակուց խղճին վրայ ծանր բեռ մը ունի, ըսել է թէ վարպետ կեղծաւորին մէկն է, վասն զի արտաքին երեւոյթն աքանչելի է և կատարեալ անմեղութիւն կը կեղծէր։ Շատ անգամ տեսած եմ զինքը տիկին տը Սէրսիի և ուրիշներու տանց մէջ։ Հաւատնաբար առաջին անգամ տիկին տը Սէրսիի տան մէջ պատահած ըլլալու է էլէնին։ Թէպէտ ինձ ներկայացուեցաւ, բայց տունս չեկաւ բնաւ։ Իրաւ է որ դուռս իր երեսին գոցելու առիթ չունեցայ։ երբէք չէր խնդրած ինձմէ որ զինքն ընդունելիս Հիմակ կը հասկնամ թէ ինչո՛ւ համար։ կը վախնար որ այստեղ ձեզի կը պատահի։ եթէ լինէի անհաճոյ չէր, չեմ կրնար ըսել նաեւ թէ չատ հաճելի էր։ իւր ձեւերը կեղծ կ'երեւէին ինծի։ լեզուին մէջ չափուած ձեւուած բան մը կար և հագուստը քիչ մը չաք կանոնաւոր կ'երեւար ինձ։ իմ կարծիքս, թէ՛ էրիկմարդուն և թէ՛ կնոջ համար բնականը դերագոյն ազնուականութիւնն է։ կ'երեւի թէ դերակոմսը բանական կըրնի հարստութիւն մը ունի։

—Հօրմէն ժառանգած է որ երկու տարի առաջ մեռաւ։

—Երեք չորս միլիոն, կ'ըսեն։

—Չեմ գիտեր։

—Վերջապէս, դուք կ'ըսէք թէ Սանդաքի դերակոմին է։

—Այո՛ և ատ չանցած պիտի ստուգեմ։

—Ի՞նչ կերպով։

—Բաւական է որ գիտնամ թէ այս վայրկենիս Բարիզ կը գտնուի։ եթէ նախընթաց գիշեր մեկնած է, այլեւս տարակուսելու տեղի չի մնար։

—Դոնէ ձեր ենթադրութեան իրր հիմ մը պիտի ծառայէ այդ տեղեկութիւնն։

—Գիտէ՞ք թէ ուր կը բնակի։

—Ո՛չ, բայց տասը վայրկեանէն իր հասցէն կ'ունենանք։ Գիտէք թէ տիկին տը Սէրսիի բնակարանը հեռու չէ։

—Ճշմարիտ է։

Տիկին տը Մոնբէռէ զանգակի մը չընուանը քաշեց։

Սպասաւոր մը երեւցաւ իսկոյն։

—Ժօզէֆ, ըսաւ նմա մարքիզուհին, չուտ մը տիկին տը Սէրսիի տունը երթայիր և իմ կողմէ Պ· տը Սանդաք դերակոմսին հասցէն հարցունէիր։

Սպասաւորն հեռացաւ։

—Այդպէսօք միտք ունիք դուք անձա՞մբ երթալու Պ· տը Սանդաքի տունը, ձեր փափագած տեղեկութիւններն ստանալու համար, հարցուց մարքիզուհին առ Պ· տը Լաւէռ։

—Ի՞նչ միտք ունի։

Տիկին տը Մոնբէռէ գլուխն որորեց։

—Ո՛չ, ըսաւ, կարգ մը դիմումներ կան զոր Լաւէրի կոմսը չի կրնար անձամբ ընել։

—Ճշմարիտ է, իրաւունք ունիք։

Կոմսը վայրկեան մը մնոմարհ մնալէ յետոյ, յարեց։

—Ես մէկը կը գտնեմ։

—Գալով այն կէտին թէ Սանդաքի դերակոմսն այս միջոցիս Բարիզ է, կամ թէ, հակառակ պարագային մէջ, ո՛ր օր մեկնած է, այս տեղեկութիւնները քաղելու համար կրնամ իմ սպասաւորաց մին գործածել։

—Ես եկած եմ ձեզմէ խնդրելու որ օգնէք ինձ, տիկին մարքիզուհի, ուստի կ'ընդունիմ ձեր առաջարկը։

—Ըսենք թէ ձեր ենթադրութիւնը ճշմարիտ ըլլայ, այն ատեն կարծեմ գործուած պիտի ըլլայ մեզ Պ· տը Սանդաքի գացած տեղը գտնել։

—Պիտի փնտռեմ, տիկին մարքիզուհի, անհոգ եղէ՛ք, արգելքներուն առջեւ չպիտի ընկրկիմ։

—Ձեր կամաց հզօրութեան վրայ չեմ տարակուսիր։

Սպասաւորը վերադարձաւ։ Բառնորդ Ժամէն պակաս միջոցի մէջ կատարած էր իրեն եղած յանձնարարութիւնը։ Տիկին տը Սէրսի գրաւորապէս զրկած էր իւր պատասխանն առ տիկին տը Մոնբէռէ։ Սանդաքի դերակոմսին հասցէն հաղորդելէ յետոյ, հետեւեալ տողերը կը գրէր զոյս մարքիզուհին բարձրաձայն կարդաց։

«Երէկ, Պ· տը Սանդաքէն տեղեկութիւն մը հարցունելու պէտք ունենալով, «պատասխորաց մին անոր տունը գրկեցի։ «Պատասխանած էին սպասաւորիս, թէ Պ· «տը Սանդաք առջի իրիկունը մեկնած էր «երկար ուղեւորութիւն մը կատարելու «համար։ Չեմ գիտեր թէ ո՛ր գնացած «է, վասնզի իւր մեկնումը չէր իմացուցած «ինձ, և այս բանիս համար քէն պահած «եմ իրեն»։

Կոմսը՝ բուռն յուզման մը մատնուած, ոտքի եկած էր։

—Հիմակ, տիկին կոմսուհի, ըսաւ սըխալուր ձայնով մը, հաճեցուցէ՛ք։

—Կ'սկսիմ հաւատալ թէ խաբուած չէք եղեր։ Ուրեմն էլէն չէր գիտեր թէ այդ երիտասարդը ձեր թշնամին էր։

—Սանդաքի դերակոմսին խօսքը չեմ ըրած բնաւ Լաւէռի կոմսուհւոյն։

—Եւ ինքը անոր անունը արտասանած չէր ձեր առջեւ։

—Երբէ՛ք։

—Ճակատագրային բաներուն մէջ տեսակ մը կապակցութիւն կայ։ եթէ էլէն Սանդաքի դերակոմսին խօսքը բացած ըլլար ձեզ, դուք պիտի արձնայիք։ անշուշտ պիտի ըսէիք իրեն՝ այդ երիտասարդին վրայ ունեցած կարծիքնիդ, եւ կոմսուհին ուրիշ գուշակութեամբ չարժեւ լով, ինքզինքը պիտի պաշտպաներ անոր դէմ։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

Մարտ. Ամենայն ծանրագին 90 րբ. տուգանք ենթարկուեցաւ Ալեքսանդր Ալեքսանդրեանց, որ ինչպէս երեւեցաւ, ապրիլ ամսոյն ի Ղարաքիլիսա գնացած ատեն, ճանապարհին ի Ղարաքիլիսա ի Ղազախ, ի գիւղն Ղարաքիլիսա, ծեծած էր գիւղացի Ստեփան Ալեքսանդրեանց, որ ինքն ալ ի Ղազախ գնացած էր իր գործոց համար։ Ալեքսանդրեանց ի Ղազախ ի ներկայութեան Ստեփանի ասած էր, թէ ինքն ալ ի Ղարաքիլիսա գնացած ատեն, ի գիւղն Ղարաքիլիսա ծեծած էր Ստեփանի հայրը, որ ինքն ալ ի Ղարաքիլիսա գնացած ատեն, ի գիւղն Ղարաքիլիսա ծեծած էր Ալեքսանդրեանց հայրը, որ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՊԱՏԻՒ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

Ս. ՏՐԻՖՈՆԻ

Հրատարակեալ Ս. Էջմիածնի տպարանին մէջ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՎԱԶԱՐՇԱՊԱՏ

1890

Տպարանին մէջ Ս. Էջմիածնի

Ի տպագրութեան հրամանաւ Ս. Մայրոյ Աթոռոյ Ս. Էջմիածնի

Ի թիւ 1890 Յունուարի 1

Տպագրութեան արտօնութիւն տրուեցաւ

Ս. Էջմիածնի Տպարանի Տեսուչ

Ա. ՏՐԻՖՈՆԻ

Վաղարշապատ, 1 Յունուարի 1890

Տպարանին մէջ Ս. Էջմիածնի

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՏԵՂԱՍՊԱՍ ՂՈՒԿԱՍՈՎԵՑՈՒ

ՀԱՄԱՐՁԱԿ ԸՆԴՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, 117 ՏԱՐԻ ՎԻՆ, ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀՈՒՅԺ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՏԵՂԱՍՊԱՍ

Ն.Ը. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՏԷ ՒՍ ՇՈՒՄԱՆՑ, ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՏԵՂԱՍՊԱՍ ՔԱՂԱՔԻ ՎԱՆԱՅ ԵՒ ՇՐՋԱԿԱՅ ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ,